

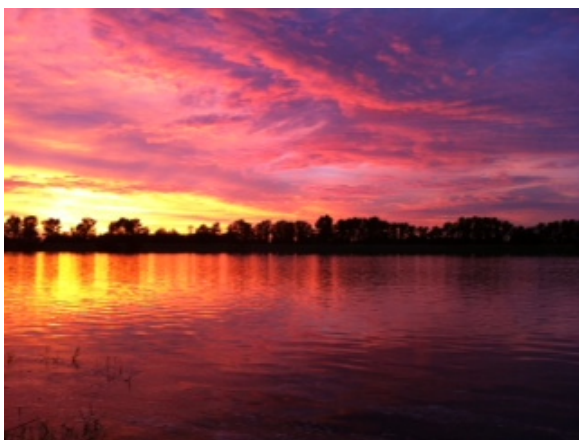
Ondersferenwerk concentratiekamp Neuengamme, Juli 2013

Dit werkkamp, nabij Hamburg aan een uitgegraven zijarm van de Elbe, was de hoofdvestiging van alle werkkampen in het voormalige Duitse rijk. Van het concentratiekamp stond niet veel meer overeind, de hoofdfabriek wel. Dat was een steenfabriek. Ook waren er voorheen een gereedschappenfabriek en smederij op het uitgestrekte complex. Het zag er nog steeds strak en indrukwekkend uit, als of je naar een façade keek waar je niet doorheen mocht.

Opvallend was dat twee deelnemers kampten met eetproblemen. Een had een sap-dieet, en de ander had al lang van tevoren veel eten gemaakt. Hun fixatie was eender: honger. En dat bleek een basisthema voor dit kamp te zijn. Ondanks dat veel vaklieden er hadden gewerkt met plezier voor hun vak, was er constant honger, en dit werd ook bewust als pressiemiddel toegepast. Veel vaklieden kregen verzachtende werkomstandigheden, maar met name in de steenbakkerij waren de omstandigheden abominabel. De werkers werden met zwepen in de nog niet afgekoelde ovenkamers gestuurd, en stierven vaker van de hitte. Het gehele arbeidsethos was hier verdraaid. Ook bleek er door de zwarte magiër van het kamp te zijn gerommeld met de landschapsenergetische stromen. Deze gaan op het noordelijk halfrond altijd tegen de klok in, maar hier waren ze juist omgekeerd. Dat was het eerste dat we recht dienden te zetten. De zwartmagiër was daar helemaal niet blij mee, en hij kreeg veel tegenwerkende wezens met zich mee. Maar uiteindelijk hebben we dit weer terug kunnen draaien. Aangezien het die dagen heel heet was, kregen we ons werk met moeite gedaan. Maar na de vierde ondersfeer kantelde het werk, en de volgende dag was ook het weer wat minder drukkend, en stak er een windje op.

Het gehele werk verliep stroef vanwege de dikke huid van arbeidsethos die de Duitsers nog steeds ophouden. Maar

gaandeweg de twee dagen voelde we een oplossing, en kwam de boel energetisch in beweging. Na afloop was de Elbe-alve heel blij met ons werk, want de onwaarheid had zwaar op haar gedrukt. Als dank kregen we schitterende hemelpartijen bij zonsondergang.

Dit was het laatste grote Duitse concentratiekamp in de rij die we tot nu toe hebben behandeld. Mede door het werk nabij Darmstadt, in Frankfurt en bij de Isteiner Klotz in het zuiden, hebben we getracht in dit belangrijke cultuurgebied van Europa helderheid te scheppen, en ook de negatieve zielskrachten te bevrijden door de vastzittende overleden mensen op weg te helpen door de geestelijke wereld. Er is sinds de aanvang van ons werk veel veranderd in het Duitse cultuurruim.